

РЕШЕНИЕ

№ 4978

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5712** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба на юрк. П. Г., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-191/2019 от 30.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията), с което са обявени за основателни жалби с рег. №, № ППН-01-191/20.02.2019г. и ППН-01-197/21.02.2019г. подадени от П. И. М. срещу [фирма] и на основание чл.83, §5, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното решение, като постановено в противоречие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона. Поддържа, че в нарушение на чл.83, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679), Комисията не е коментирала дали нарушението е било извършено умишлено или поради небрежност, както и обстоятелството, че от приетите две графически експертизи не е било установено лице под контрола на [фирма] (Т.) да е участвало в изготвянето на неистински документи. Смята, че решаващият орган не е отчетел степента на отговорност на дружеството и не е взел предвид предприетите от него

технически и организационни мерки за защита на личните данни за които са били ангажирани доказателства в административното производство. Твърди, че при определяне размера на наказанието КЗЛД неправилно е взела предвид предходни нарушения от администратора при обработване на лични данни без да посочи по какъв начин предходните нарушения са във връзка с процесното, каквото е условието на чл.83, §2, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Моли съда да отмени Решение №ППН-01-191/2019 от 30.07.2020г. или евентуално да го измени като определи по-нисък размер на санкцията. Не претендира за разноски.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. В писмено становище с вх. №40633/19.11.2021г. поддържа, че Решение №ППН-01-191/30.07.2020г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяната му. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна - П. И. М., оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Смята, че размерът на санкцията наложена на търговеца, е твърде нисък. Претендира да му бъдат присъдени сторените разноски в административното производство за които представя доказателства.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба с вх. №ППН-01-197/21.02.2019г. на заинтересованата страна П. М.. По същество Комисията е била сезирана с искане да установи дали мобилният оператор е обработвал незаконосъобразно личните данни на М.. В жалбата са изложени следните твърдения: Подателят на жалбата П. М. е клиент на [фирма] от 2015г. по сключен договор за предоставяне на мобилни услуги за посочения телефонен номер. На 29.12.2018г. абонатът посетил офис на Т. и подновил изтичащия договор за мобилна услуга за нови 24 месеца. На 02.01.2019г. бил уведомен от търговеца, че има непогасени задължения към дружеството и при липса на доброволно заплащане ще бъдат ограничени изходящите му обаждания, което било и сторено на 04.01.2019г. В телефонен разговор с Центъра за обслужване на клиенти на Т. М. бил информиран, че на негово име има регистриран втори мобилен номер по договор, сключен през м. ноември 2018г. за който имало натрупани неплатени задължения. М. незабавно уведомил мобилния оператор, че не е сключвал втори договор за мобилна услуга, а на следващия ден – 05.01.2019г. подал и писмена жалба в офис на Т. на [улица] [населено място]. Не било уважено искането му да му бъде предоставено копие от втория договор за който се твърдяло, че е сключен с него.

Жалба с идентични оплаквания М. подал и пред Комисията за регулиране на съобщенията от където е била препратена към КЗЛД.

С писмо изх. №ППН-01-197^{#1} от 28.03.2019г. [фирма] е било уведомено за подадената жалба и на основание чл.34, ал.3 и чл.36 АПК е било поканено да изрази становище и да представи относими доказателства. В отговор Т. е представил писмено становище рег. №ППН-01-197^{#2}/10.04.2019г., заедно със съответни писмени доказателства. В Становището са изложени следните доводи: Във връзка с подадената жалба в дружеството е била извършена вътрешна проверка при която било установено, че договорът за номер [ЕГН], за който подателят на жалбата твърди, че не е подписан от него, е подписан от името на Т. от служителя А. Г.. От служителя били поискани обяснения и с него било проведено интервю с участието на директор

„Сигурност“ и регионалният мениджър. Служителят потвърдил, че е подписал договора в присъствие на клиента след като е била установена и потвърдена самоличността на последния. Заключение на проведената вътрешна проверка било, че е възможно активирането на договора да е било извършено от трето лице с фалшива идентичност предвид визуалното разминаване в подписите под оспорените от жалбоподателя и неоспорени от него документи. Посочено е, че жалбата е подадена след изтичане на сроковете за съхранение на видеозаписите, поради което е било невъзможно да се потвърди или отрече присъствието на М. в съответния магазин на дружеството. Изтъкнато е в становището, че за случая е била сезирана прокуратурата на РБългария, оспореният договор за номер [ЕГН] прекратен, а дължимите по него суми сторнирани и на подателя на жалбата М. била предоставена отстъпка по действащия му договор в размер на 3 месечни такси.

С Решение №ППН-01-191/2019 от 04.03.2020г. Комисията е приела за допустима жалбата на П. М. срещу [фирма], конституирала е страните и е спряла производството до получаване на данните от назначената графическа експертиза по образуваното в Софийска районна прокуратура (СРП) досъдебно производство.

С Писмо вх. №ППН-01-191^{#5}/26.03.2020г. прокурор от СРП е представил на КЗЛД изпълнените в хода на досъдебното производство графически експертизи – основна и допълнителна, в резултат на което административното производство е било възобновено с Решение на Комисията по Протокол №18/13.05.2020г. (т.15) Според заключението на графическата експертиза: 1) Подписът и ръкописният текст положени в реквизити „Място за полагане на подпис на ПОТРЕБИТЕЛЯ“ в Договор за мобилни услуги по заявка №620804082 на стр.3 и „Място за полагане на подпис на Абоната“ в Приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от дата 10.11.2018г. на стр.2, както и подписът и ръкописният текст в Декларация – съгласие, не са положени от лицето П. И. М.; 2) Подписът положен в реквизити „Място за полагане на подпис на ПОТРЕБИТЕЛЯ“ в Договор за мобилни услуги по заявка №620804082 на стр.3 и „Място за полагане на подпис на Абоната“ в Приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от дата 10.11.2018г. на стр.2, както и подписът в Декларация – съгласие, не са положени, а ръкописният текст е положен от лицето А. В. Г.; 3) Подписът и ръкописният текст положени в реквизит данни и подписът на представителя на ОПЕРАТОР, са изпълнени от лицето А. В. Г..

На 18.06.2020г. е проведено открито заседание на КЗЛД с участие на настоящия жалбоподател [фирма]. Въз основа на доказателствата, събрани в производството, Комисията е приела Решение за основателност на жалбата срещу [фирма] и за налагане на дружеството на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева, на основание чл.58, §2, б. „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение на чл.6, §1.

За изясняване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Жалба на П. И. М. до изпълнителния директор на Т. от 05.01.2019г.; Допълнително споразумение от 29.12.2018г. за посочения номер; Декларация за съгласие (без дата); Приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни клиенти от 29.12.2018г.; Трудов договор №6615/26.09.2018г. със служителя А. В. Г.; Обяснение от 24.01.2019г., дадено от служителя А. В. Г.; Сигнал до СРП, подаден от [фирма]; Фактура №[ЕГН]/01.04.2019г.; Местно ръководство „Абониране на частни клиенти“, в

сила от 01.11.2018г.; Декларация от 08.01.2018г., дадена от служителя А. В. Г.; Декларация от 26.09.2018г., дадена от служителя А. В. Г.; Корпоративни политики „Защита на личните данни на клиенти“ на [фирма]; Договор за мобилни услуги по заявка №620804082 от 10.11.2018г.; Декларация за съгласие от 10.11.2018г.; Приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни клиенти от 10.11.2018г.;

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №ППН-01-191/30.07.2020г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №29/18.06.2020г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА, обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е законосъобразно, в частта по т.1, с която са обявени за основателни съединените за общо разглеждане жалби с рег. №, № ППН-01-191/20.02.2019г. и ППН-01-197/21.02.2019г., подадени от заинтересованата страна П. М..

Съгласно чл.2, ал.1 ЗЗЛД (действащата редакция към 10.11.2018г., отм. ДВ, бр.17/26.02.2019г.) лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Според определението, дадено в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД (приложимата редакция ДВ, бр.91/2006г.) "обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Законът – чл.4, ал.1 (действащата редакция ДВ, бр.103/2005г.) допуска обработването на лични данни да става единствено при наличие на някое от изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.7 основания или за целите на журналистическата дейност,

литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните (чл.4, ал.2, отм.).

Законосъобразен е изводът на Комисията, че при сключването на Договор за мобилни услуги по заявка №620804082 от 10.11.2018г. за номер +359899920679, неразделна част от който е Приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни клиенти от 10.11.2018г., администраторът на лични данни – какъвто несъмнено е бил към този момент [фирма] (чл.3, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД, отм. ДВ, бр.17/2019г.), е обработвал личните данни на П. М. в нарушение на принципите, установени в чл.2, ал.2 ЗЗЛД (отм., действащ към датата на обработването) и без да е налице някое от основанията, изчерпателно посочени в чл.4, ал.1 (редакцията ДВ, бр.91/2006г.): обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (т.1); физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие (т.2); обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане (т.3); обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните (т.4); обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес (т.5); обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните (т.6) и/ или обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните (т.7).

Няма спор по делото, че в релевантния период заинтересованата страна М. е бил в договорни отношения с Т. и на това основание личните му данни са били обработвани от мобилния оператор с негово съгласие. Безспорно установено е обаче, със събраните в административното производство писмени доказателства и почеркова експертиза, че от името и за сметка на М., но без негово знание и съгласие, е бил сключен втори Договор за мобилни услуги по заявка №620804082 от 10.11.2018г. за номер +359899920679. За сключване на Договора от 10.11.2018г., неразделна част от който е Приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни клиенти от 10.11.2018г., личните данни на клиента М. са били незаконосъобразно обработени чрез извличане и употреба, доколкото не е било налице което и да е от основанията, регламентирани в чл.4, ал.1, т.1 – 7 ЗЗЛД (отм., ДВ, бр.17/2019г.). Без значение за настоящото производство е извършването на документно престъпление от страна на трето лице, доколкото действията по обработване на личните данни са от името и за сметка на [фирма] и именно в негова тежест е задължението това обработване да става законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин. С действащата към релевантния момент разпоредба на чл.23, ал.1 ЗЗЛД (отм., ДВ бр.17/2019г.) е въведено задължение за администратора на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В този смисъл е и т.78 от съображенията за приемане на Регламент (ЕС) 2016/679 (приложим от 25.05.2018г., чл.99), където е предвидено, че защитата на правата и свободите на

физическите лица с оглед на обработването на лични данни изисква приемане на подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира изпълнението на изискванията на настоящия регламент. За да може да докаже съответствието с настоящия регламент, администраторът следва да приеме вътрешни политики и да приложи мерки, които отговарят по-специално на принципите за защита на данните на етапа на проектирането и защита на данните по подразбиране. Такива мерки могат да се изразяват, *inter alia*, в свеждане до минимум на обработването на лични данни, псевдонимизиране на лични данни на възможно най-ранен етап, прозрачност по отношение на функциите и обработването на лични данни, създаване на възможност за субекта на данни да наблюдава обработването на данни, възможност за администратора да създава и подобрява елементите на сигурността. При разработването, проектирането, подбора и използването на приложения, услуги и продукти, които се основават на обработване на лични данни или обработват лични данни, за да изпълнят функцията си, производителите на продукти, услуги и приложения следва да бъдат насърчавани да вземат предвид правото на защита на лични данни при разработването и проектирането на такива продукти, услуги и приложения и като отчитат надлежно достиженията на техническия прогрес, да се уверят, че администраторите и обработващите лични данни са в състояние да изпълняват своите задължения за защита на данните. Принципите на защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране следва да се вземат предвид и в контекста на процедурите за възлагане на обществени поръчки.

При направения извод за основателност на жалбата с която е била сезирана КЗЛД, законосъобразно е и наложено на [фирма] административно наказание „имуществена санкция“.

Комисията разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл.58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл.58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679, без това по б. "и", имат характера на принудителни административни мерки (ПАМ), чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание "глоба" или "имуществена санкция", предвидено в б. "и" на чл.58, §2 има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. "а" – б. "з" и б. "й" или вместо тях. Изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от ПАМ, регламентирани в б. "а" – "з" и "й" или да наложи административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ или да приложи и някоя от мерките съвместно с административно наказание по б. "и". При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната.

В процесния случай, в условията на предоставената ѝ оперативна

самостоятелност, КЗЛД е приела да приложи корективната мярка по чл.58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 – „имуществена санкция“.

Общите условия за налагане на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ са регламентирани в чл.83 от Регламент /ЕС/ 2016/679. В §2 на чл.83 е предвидено, че при вземане на решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и при определяне на техния размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат елементите, изчерпателно посочени в б. б. „а“ – „к“. В случая Комисията е изложила ясни мотиви относно това кои обстоятелства възприема като смекчаващи и кои като отегчаващи отговорността и причините за това. Съдът приема, че размерът на санкцията е съразмерен с тежестта и продължителността на нарушението и е определен в съответствие с принципите установени чл.83, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-191/2019 от 30.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова